

2. Korinæanima Poslanica

¹ Od Pavla, apostola Isusa Hrista po volji Božijoj i brata Timotija crkvi Božijoj u Korintu, sa svima svetima koji su u svoj Ahaji:

² Blagodat vam i mir od Boga oca našega, i Gospoda Isusa Hrista.

³ Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, otac milosti i Bog svake utjehe,

⁴ Koji nas utješava u svakoj nevolji našoj, da bismo mogli utješiti one koji su u svakoj nevolji utjehom kojom nas same Bog utješava.

⁵ Jer kako se stradanja Hristova umnožavaju na nama tako se i utjeha naša umnožava kroz Hrista.

⁶ Ako li smo pak u nevolji, za vašu je utjehu i spasenije, koje postaje u trpljenju tih istijeh stradanja koja i mi podnosimo.

⁷ I nadanje naše tvrdo je za vas. Ako li se utješavamo, za vašu je utjehu i spasenije, znajući da kao što ste zajedničari u našem stradanju tako i u utjesi.

⁸ Jer vam neæemo, braæo, zatajiti nevolje naše koja nam se dogodi u Aziji kad nam je bilo preteško i preko sile tako da se nijesmo nadali ni življati;

⁹ Nego sami u sebi osudismo da nam valja pomrijeti da se veæ ne uzdamo u sebe nego u Boga koji podiže mrtve.

¹⁰ Koji nas je od tolike smrti izbavio, i izbavlja; i u njega se uzdamo da æe nas i još izbaviti,

¹¹ S pomoæu i vaše molitve za nas; da mnogi ljudi mnogo hvalu daju Bogu za dare koji su nama dati vas radi.

¹² Jer je naša slava ovo: svjedoèanstvo savjesti naše da smo u prostoti i èistoti Božijoj a ne u mudrosti tjelesnoj nego po blagodati Božijoj življeli na svijetu, a osobito među vama.

¹³ Jer vam drugo ne pišemo nego što èitate i razumijevate. A nadam se da æete i do kraja razumjeti.

¹⁴ Kao što neki i razumjeste da smo vam slava kao i vi nama za dan Gospoda našega Isusa Hrista.

¹⁵ I u ovom pouzdanju šæadijah da vam doðem prije, da drugu blagodat imate;

¹⁶ I kroz vas da doðem u Maæedoniju, i opet iz Maæedonije da doðem k vama, i vi da me pratite u Judeju.

¹⁷ Ali kad sam ovo htio, eda li sam dakle što nepostojano èinio? Ili što se nakanjujem, da se po tijelu nakanjujem, da bude u mene da da, a ne ne?

¹⁸ Ali je Bog vjeran, te rijeè naša k vama ne bi da i ne.

¹⁹ Jer sin Božij Isus Hristos, kojega mi vama propovijedasmo ja i Silvan i Timotije, ne bi da i ne, nego u njemu bi da.

²⁰ Jer koliko je obeæanja Božijeh, u njemu su da, i u njemu amin, Bogu na slavu kroz nas.

²¹ A Bog je koji nas utvrdi s vama u Hristu, i pomaza nas,

²² Koji nas i zapeèati, i dade zalog Duha u srca naša.

²³ A ja za svjedoka Boga prizivam na svoju dušu da štedeæi vas ne dođoh više u Korint.

²⁴ Ne kao da mi vladamo vjerom vašom, nego smo pomagaèi vaše radosti; jer u vjeri stojite.

2

¹ Ovo pak sudih u sebi da opet ne dođem k vama u žalosti.

² Jer ako ja èinim žalost vama, ko je koji æe mene veseliti osim onoga koji prima žalost od mene?

³ I pisah vam ovo isto, da kad dođem ne primim žalost na žalost, a za koje bi valjalo da se veselim nadajuæi se na sve vas da je moja radost svijuju vas.

⁴ Jer od brige mnoge i tuge srca napisah vam s mnogijem suzama, ne da biste se ožalostili nego da biste poznali ljubav koju imam izobilno k vama.

⁵ Ako li je ko mene ražalio, ne ražali mene, do nekoliko, da ne otežam svima vama.

⁶ Jer je dovoljno takovome kar ovaj od mnogijeh.

⁷ Zato vi nasuprot veæma da opraštate i tješite, da takovi kako ne padne u preveliku žalost.

⁸ Zato vas molim, utvrdite k njemu ljubav.

⁹ Jer vam zato i pisah, da poznam poštenje vaše jeste li u svaèemu poslušni.

¹⁰ A kome vi što oprostite onome opraštam i ja; jer ja ako što kome oprostih, oprostih mu vas radi mjesto Isusa Hrista,

¹¹ Da nas ne prevari sotona; jer znamo šta on misli.

¹² A kad dođoh u Troadu da propovijedam jevanđelje Hristovo, i otvoriše mi se vrata u Gospodu,

¹³ Ne imadoh mira u duhu svojem, ne našavši Tita, brata svojega; nego oprostivši se s njima iziđoh u Maædoniju.

¹⁴ Ali hvala Bogu koji svagda nama daje pobjedu u Hristu Isusu, i kroz nas javlja miris poznanja svojega na svakom mjestu.

¹⁵ Jer smo mi Hristov miris Bogu i među onima koji se spasavaju i koji ginu:

¹⁶ Jednima dakle miris smrtni za smrt, a drugima miris životni za život. I za ovo ko je vrijedan?

¹⁷ Jer mi nijesmo kao mnogi koji neèisto propovijedaju rijeè Božiju, nego iz èistote, i kao iz Boga, pred Bogom, u Hristu govorimo.

3

¹ Poèinjemo li se opet sami hvaliti vama? Ili trebamo kao neki preporuèenijeh poslanica na vas ili od vas?

² Jer ste vi naša poslanica napisana u srcima našima, koju poznaju i èitaju svi ljudi;

³ Koji ste se pokazali da ste poslanica Hristova, koju smo mi služæei napisali ne mastilom nego Duhom Boga živoga, ne na kamenijem daskama nego na mesanijem daskama srca.

⁴ A takovo pouzdanje imamo kroz Hrista u Boga,

⁵ Ne da smo vrsni od sebe pomisliti što, kao od sebe, nego je naša vrsnoæa od Boga;

⁶ Koji i uèini nas vrsne da budemo sluge novom zavjetu, ne po slovu nego po duhu; jer slovo ubija, a duh oživljuje.

⁷ Ako li služba smrti koja je u kamenju izrezana slovima, bi u slavi da sinovi Izrailjevi ne mogoše pogledati na lice Mojsijevo od slave lica njegova koja prestaje:

⁸ Akamoli neæe mnogo veæma služba duha biti u slavi?

⁹ Jer kad je služba osuđenja slava, mnogo veæma izobiluje služba pravde u slavi.

¹⁰ Jer i nije slavno što se proslavi s ove strane prema prevelikoj slavi.

¹¹ Jer kad je slavno ono što prestaje, mnogo æe veæma biti u slavi ono što ostaje.

¹² Imajuæi dakle takovi nad s velikom slobodom radimo;

¹³ I ne kao što Mojsije metaše pokrivalo na lice svoje, da ne bi mogli sinovi Izrailjevi gledati svršetka onome što prestaje.

¹⁴ No zaslijepiše pomisli njihove; jer do samoga ovog dana stoji ono pokrivalo neotkriveno u èitanju starog zavjeta, jer u Hristu prestaje.

¹⁵ Nego do danas kad se èita Mojsije, pokrivalo na srcu njihovom stoji.

¹⁶ A kad se obrate ka Gospodu, uzeæe se pokrivalo.

¹⁷ A Gospod je Duh: a gdje je Duh ondje je sloboda.

¹⁸ Mi pak svi koji otkrivenijem licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u to isto oblije iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha.

4

¹ Zato imajuæi ovu službu kao što bismo pomilovani, ne dosađuje nam se;

² Nego se odrekosmo tajnoga srama da ne živimo u lukavstvu, niti da izvræemo rijeè Božiju, nego javljanjem istine da se pokažemo svakoj savjesti èovjeèijoj pred Bogom.

³ Ako li je pak pokriveno jevanđelje naše, u onima je pokriveno koji ginu,

⁴ U kojima Bog svijeta ovoga oslijepi razume nevjernika, da im ne zasvijetli vidjelo jevanđelja slave Hristove, koji je oblièje Boga, koji se ne vidi.

⁵ Jer sebe ne propovijedamo nego Hrista Isusa Gospoda, a sebe same vaše sluge Isusa Gospoda radi.

⁶ Jer Bog koji reèe da iz tame zasvijetli vidjelo, zasvijetli u srcima našima na svjetlost poznanja slave Božije u licu Isusa Hrista.

⁷ Ali ovo blago imamo u zemljanijem sudovima, da premnoštvo sile bude od Boga a ne od nas.

⁸ U svemu imamo nevolje, ali nam se ne dosađuje; zbunjeni smo, ali ne gubimo nada;

⁹ Progone nas, ali nijesmo ostavljeni; obaljuju nas, ali ne ginemo.

¹⁰ I jednako nosimo na tijelu smrt Gospoda Isusa, da se i život Isusov na tijelu našem pokaže.

¹¹ Jer mi živi jednako se predajemo na smrt za Isusa, da se i život Isusov javi na smrtnome tijelu našem.

¹² Zato dakle smrt vlada u nama, a život u vama.

13 Imajuæi pak onaj isti duh vjere kao što je napisano: vjerovah, zato govorih; mi vjerujemo, zato i govorimo.

14 Znajuaæi da æe onaj koji podiže Isusa, i nas podignuti s Isusom, i postaviti s vama.

15 Jer je sve vas radi, da blagodat umnožena izobiluje hvalama na slavu Božiju.

16 Zato nam se ne dosađuje; no ako se naš spoljašnji òovjek i raspada, ali se unutrašnji obnavlja svaki dan.

17 Jer naša laka sadašnja briga donosi nam vjeènu i od svega pretežniju slavu,

18 Nama koji ne gledamo na ovo što se vidi, nego na ono što se ne vidi; jer je ovo što se vidi, za vrijeme, a ono što se ne vidi, vjeèno.

5

1 Jer znamo da kad se zemaljska naša kuæa tijela raskopa, imamo zgradu od Boga, kuæu nerukotvorenu, vjeènu na nebesima.

2 Jer za tijem uzdišemo, želeæi obuæi se u svoj nebeski stan.

3 I da se obuèeni, ne goli nađemo!

4 Jer buduæi u ovome tijelu, uzdišemo otežali; jer neæemo da se svuèemo, nego da se pre-obuèemo, da život proždere smrtno.

5 A onaj koji nas za ovo isto stvori, Bog je, koji nam i dade zalog Duha.

6 Dobre smo dakle volje jednako, jer znamo da putujemo u tijelu, daleko od Gospoda.

7 Jer po vjeri živimo a ne po gledanju.

8 Ali se ne bojimo, i mnogo volimo otiaæi od tijela, i iaæi ka Gospodu.

⁹ Zato se i staramo, ili ulazili ili odlazili, da budemo njemu ugodni.

¹⁰ Jer nam se svima valja javiti na sudu Hristovu, da primimo svaki što je koji u tijelu èinio, ili dobro ili zlo;

¹¹ Znajuæi dakle strah Gospodnji ljude svjetujemo; a Bogu smo poznati, a nadamo se da smo i u vašijem savjestima poznati.

¹² Jer se ne hvalimo opet pred vama, nego vama dajemo uzrok da se hvalite nama, da imate što odgovoriti onima koji se hvale onijem što je spolja a ne što je u srcu.

¹³ Jer ako se odviše hvalimo, Bogu se hvalimo; ako li smo smjerni, vama smo.

¹⁴ Jer ljubav Božija nagoni nas, kad mislimo ovo: ako jedan za sve umrije, to dakle svi umriješe.

¹⁵ Hristos za sve umrije, da oni koji žive ne žive više sebi, nego onome koji za njih umrije i vaskrse.

¹⁶ Zato i mi otsad nikoga ne poznajemo po tijelu; i ako Hrista poznamo po tijelu, ali ga sad više ne poznajemo.

¹⁷ Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, sve novo postade.

¹⁸ Ali je sve od Boga, koji pomiri nas sa sobom kroz Isusa Hrista, i dade nam službu pomirenja.

¹⁹ Jer Bog bješe u Hristu, i svijet pomiri sa sobom ne primivši im grijeha njihovijeh, i metnuvši u nas rijeè pomirenja.

²⁰ Tako smo mi poslani mjesto Hrista, kao da Bog govori kroz nas; molimo vas u ime Hristovo, pomirite se s Bogom.

²¹ Jer onoga koji ne znadijaše grijeha nas radi uèini grijehom, da mi budemo pravda Božija u njemu.

6

¹ Molimo vas pak kao pomagaèi da ne primite uzalud blagodat Božiju.

² Jer on govori: u vrijeme najbolje poslušah te, i u dan spasenija pomogoh ti. Evo sad je vrijeme najbolje, evo sad je dan spasenija!

³ Nikakvo ni u èemu ne dajte spoticanje, da se služba ne kudi;

⁴ Nego u svemu pokažite se kao sluge Božije, u trpljenju mnogom, u nevoljama, u bijedama, u tjesnotama,

⁵ U ranama, u tamnicama, u bunama, u trudovima, u nespavanju, u postu,

⁶ U èistoti, u razumu, u podnošenju, u dobroti, u Duhu svetom, u ljubavi istinitoj,

⁷ U rijeèi istine, u sili Božijoj, s oružjem pravde i nadesno i nalijevo,

⁸ Slavom i sramotom, kuđenjem i pohvalom, kao varalice i istiniti,

⁹ Kao neznani i poznati, kao oni koji umiru i evo smo živi, kao nakaženi a ne umoreni,

¹⁰ Kao žalosni a koji se jednako vesele, kao siromašni, a koji mnoge obogaævaju, kao oni koji ništa nemaju a sve imaju.

¹¹ Usta naša otvoriše se k vama, Korinæani, i srce naše rasprostrani se.

¹² Vama nije tijesno mjesto u nama, ali vam je tijesno u srcima vašijem.

¹³ A da mi vratite kao djeci govorim rasprostranite se i vi.

¹⁴ Ne vucite u tuđemu jarmu nevjernika; jer šta ima pravda s bezakonjem? ili kakvu zajednicu ima vidjelo s tamom?

¹⁵ Kako li se slaže Hristos s Velijarom? ili kakav dijel ima vjerni s nevjernikom?

¹⁶ Ili kako se udara crkva Božija s idolima? Jer ste vi crkve Boga živoga, kao što reče Bog: useliæu se u njih, i življeæu u njima, i biæu im Bog, i oni æe biti moj narod.

¹⁷ Zato iziđite između njih i odvojte se, govori Gospod, i ne dohvatajte se do neèistote, i ja æu vas primiti,

¹⁸ I biæu vam otac, i vi æete biti moji sinovi i kæeri, govori Gospod svedržitelj.

7

¹ Imajuæi dakle ovaka obeæanja, o ljubazni! da oèistimo sebe od svake poganštine tijela i duha, i da tvorimo svetinju u strahu Božijemu.

² Primate nas, nikome ne uèinismo nažao, nikoga ne pokvarismo, nikoga ne zanesosmo.

³ Ne govorim na osuđenje, jer prije rekoh da ste u srcima našijem, da bih s vama i umro i življeo.

⁴ Vrlo slobodno govorim k vama, mnogo se hvalim vama, napunio sam se utjehe, izobilan sam radošæu pored sviju briga našijeh.

⁵ Jer kad dođosmo u Maæedoniju, nikaka mira nemaše tijelo naše, nego u svemu bijaše u nevolji: spolja borbe, iznutra strah.

6 Ali Bog, koji tješi ponižene, utješi nas dolaskom Titovijem.

7 A ne samo dolaskom njegovijem, nego i utjehom kojom se on utješi za vas kazujuæi vašu želju, vaše plakanje, vaše staranje za mene, tako da se još veæma obradovah.

8 Jer ako sam vas i ražalio poslanicom, ne kajem se, ako se i bijah raskajao: jer vidim da ona poslanica, ako i za malo, ražali vas.

9 Ali se sad radujem, ne što biste žalosni, nego što se ožalostiste na pokajanje: jer se ožalostiste po Bogu, da od nas ni u èemu ne štetujete.

10 Jer žalost koja je po Bogu donosi za spasenje pokajanje, za koje se nigda ne kaje; a žalost ovoga svijeta smrt donosi.

11 Jer, gle, ovo samo što se po Bogu ožalostiste, koliko uèini staranje meðu vama? kakovo pravdanje, kaku nepovoljnost, kakav strah, kaku želju, kaku revnost, kaku osvetu? U svemu pokazaste se da ste èisti u djelu.

12 Jer ako vam i pisah, ne onoga radi koji je skrivio, niti onoga radi kome je krivo uèinjeno, nego da se pokaže meðu vama staranje naše za vas pred Bogom.

13 Zato se utješismo utjehom vašom; a još se veæma obradovasmo radosti Titovoj, jer vi svi umiriste duh njegov.

14 Jer što sam mu se za vas pohvalio, nijesam se posramio; nego kako je sve istina što govorismo vama, tako i pohvala naša k Titu istinita bi.

15 I srce je njegovo puno ljubavi k vama kad

se opominje poslušanja sviju vas, kako ste ga sa strahom i drktanjem primili.

¹⁶ Radujem se dakle što se u svemu smijem osloniti na vas.

8

¹ Dajemo vam pak na znanje, braæo, blagodat Božiju koja je dana u crkvama Maæedonskima,

² Da u mnogome kušanju nevolja suvišak radosti njihove i puko siromaštvo njihovo izobilova u bogatstvu prostote njihove.

³ Jer po moguæstvu njihovu ja sam svjedok) i preko moguæstva dobrovoljni bijahu,

⁴ I s mnogijem moljenjem moliše nas da primimo blagodat i zajednicu službe k svetima.

⁵ I ne kao što se nadasmo nego najprije sebe predaše Gospodu i nama, po volji Božijoj,

⁶ Da mi umolismo Tita da kao što je poèeo onako i svrši i meðu vama blagodat ovu.

⁷ A vi kako ste u svemu izobilni, u vjeri, i u rijeèi, i u razumu, i u svakom staranju, i u ljubavi svojoj k nama, da i u ovoj blagodati izobilujete.

⁸ Ne govorim po zapovijesti, nego kad se drugi staraju, i vašu ljubav kušam je li istinita.

⁹ Jer znate blagodat Gospoda našega Isusa Hrista da, bogat buduæi, vas radi osiromaši, da se vi njegovijem siromaštvom obogatite.

¹⁰ I svjet dajem u tom; jer je ovo na korist vama, koji ne samo èiniti nego i htjeti poèeste još od lanjske godine.

¹¹ A sad dovršite to i èiniti, da kao što bi dobra volja htjeti tako da bude i uèiniti, od toga što imate.

¹² Jer ako ima ko dobru volju, mio je po onome što ima, a ne po onome što nema.

¹³ Jer se ne želi da drugima bude radost a vama žalost, nego jednako.

¹⁴ Da u sadašnje vrijeme vaš suvišak bude za njihov nedostatak, da i njihov suvišak bude za vaš nedostatak; da bude jednakost,

¹⁵ Kao što je pisano: ko je mnogo skupio, nije mu preteklo; i ko je malo skupio, nije mu nedostalo.

¹⁶ A hvala Bogu, koji je dao takovo staranje za vas u srce Titovo.

¹⁷ Jer primi moljenje; a buduæi da se tako vrlo stara, svojevuljno otide k vama.

¹⁸ Poslasmo pak s njim i brata, kojega je pohvala u jevanđelju po svijem crkvama.

¹⁹ A ne samo to, nego je i izabran od crkava da ide s nama u ovu blagodat u kojoj mi služimo za samoga Gospoda slavu i vašu dobru volju:

²⁰ Èuvajuæi se toga da nas ko ne pokudi za ovo obilje u kome mi služimo,

²¹ I promišljajuæi za dobro ne samo pred Bogom nego i pred ljudima.

²² A poslasmo s njima i brata svojega, kojega mnogo puta poznasmo u mnogijem stvarima da je ustalac, a sad mnogo veæi zbog velikoga nadanja na vas.

²³ A za Tita, on je moj drug i pomagaè meðu vama; a za braæu našu, oni su poslanici crkveni i slava Hristova.

²⁴ Pokažite dakle na njima svjedoèanstvo svoje ljubavi i naše hvale vama i pred crkvama.

9

¹ Jer za takovu porezu koja se kupi svetima nije mi trijebe pisati vam;

² Jer poznajem vašu dobru volju, za koju se o vama hvalim Maæedoncima da se Ahaja prigotovi od lanjske godine, i vaša revnost razdraži mnoge.

³ A braæu poslah da se hvala naša vama ne isprazni u ovoj stvari, nego da budete prigotavljeni, kao što sam govorio;

⁴ Da se, ako doðu sa mnom Maæedonci i naðu vas neprigotovljene, ne osramotimo mi da ne reëm vi) u toj hvali.

⁵ Tako naðoh da je potrebno umoliti braæu da naprijed idu k vama, i da priprave ovaj naprijed obreëeni vaš blagoslov da bude gotov tako kakono ti blagoslov, a ne kao lakomstvo.

⁶ Ovo pak velim: koji s tvrðom sije, s tvrðom æ i požnjeti; a koji blagoslov sije, blagoslov æ i požnjeti.

⁷ Svaki po volji svojega srca, a ne sa žalošæu ili od nevolje; jer Bog ljubi onoga koji dragovoljno daje.

⁸ A Bog je kadar uèiniti da je meðu vama izobilna svaka blagodat, da u svemu svagda svako dovoljstvo imajuæi izobilujete za svako dobro djelo;

⁹ Kao što je pisano: prosu, dade siromasima; pravda njegova ostaje vavijek.

¹⁰ A koji daje sjeme sijaèu, daæe i hljeb za jelo: i umnožiæe sjeme vaše, i daæe da uzrastu žita pravde vaše;

¹¹ Da se u svemu obogatite za svaku prostotu koja kroz nas èini hvalu Bogu.

¹² Jer služba ove poreze ne ispunjuje samo nedostatak svetijeh, nego èini te se i mnoge hvale daju Bogu,

¹³ Ogledom poreze ove hvaleæi Boga za vaše pokorno priznanje jevanðelja Hristova, i za prostotu podjele k njima i k svima,

¹⁴ I da se mole Bogu za vas i da èeznu za vama za premnogu blagodat Božiju na vama.

¹⁵ A hvala Bogu na njegovu neiskazanome daru.

10

¹ A sam ja Pavle molim vas krotosti radi i tišine Hristove, koji sam pred vama ponižen prema vama, a kad nijesam kod vas, slobodan sam prema vama.

² Molim pak da mi ne bude trijebe kad budem kod vas, onako slobodan biti kao što mislim da smijem protiv nekijeh koji misle za nas da po tijelu živimo;

³ Jer ako i živimo u tijelu, ne borimo se po tijelu.

⁴ Jer oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego silno od Boga na raskopavanje gradova, da kvarimo pomisli

⁵ I svaku visinu koja se podiže na poznanje Božije, i robimo svaki razum za pokornost Hristu,

⁶ I u pripravnosti imamo osvetu za svaku nepokornost, kad se izvrši vaša pokornost.

⁷ Gledate li na ono što vam je pred očima? Ako se ko uzda da je Hristov neka misli opet u sebi da kako je on Hristov tako smo i mi Hristovi.

⁸ Jer ako se što i više pohvalim vlašću našom koju nam daje Gospod na popravljanje, a ne na kvarenje vaše, neću se postidjeti.

⁹ Ali da se ne pokažem kao da vas plašim poslanicama;

¹⁰ Jer su poslanice, veli, teške i jake, a kad je tijelom pred nama, slab je, i riječ njegova ne valja ništa.

¹¹ Ovo neka pomisli takovi da kaki smo u riječi po poslanicama kad nijesmo kod vas, taki smo i u djelu kad smo tu.

¹² Jer ne smijemo sebe miješati ili se porediti s drugima koji hvale sami sebe; ali kad sami po sebi sebe mjere i porede sami sebe sa sobom, ne razumijevaju.

¹³ A mi se nećemo hvaliti preko mjere, nego po mjeri pravila kojega nam Bog mjeru razdijeli da dopremo i do vas.

¹⁴ Jer se mi daleko ne prostiremo, kao da ne dosežemo do vas; jer doprijesmo i do vas s jevanđeljem Hristovijem,

¹⁵ Ne hvaleći se preko mjere u tuđijem poslovima, imajući pak nad kad uzraste vjera vaša da ćemo se u vama veličati po pravilu svojemu izobilno,

¹⁶ Da i u daljnijem stranama od vas propovjedimo jevanđelje, i da se ne pohvalimo onijem što je po tuđemu pravilu uređeno.

¹⁷ A koji se hvali, Gospodom neka se hvali.

¹⁸ Jer onaj nije valjan koji se sam hvali, nego

kojega Gospod hvali.

11

¹ O da biste malo potrpjeli moje bezumlje! no i potrpite me.

² Jer revnujem za vas Božijom revnosti, jer vas obrekoh mužu jednome, da djevojku èistu izvedem pred Hrista.

³ Ali se bojim da kako kao što zmija Evu prevari lukavstvom svojijem tako i razumi vaši da se ne odvrte od prostote koja je u Hristu.

⁴ Jer ako onaj koji dolazi drugoga Isusa propovijeda kojega mi ne propovijedasmo, ili drugoga Duha primite kojega ne primiste, ili drugo jevanđelje koje ne primiste, dobro biste potrpjeli.

⁵ Jer mislim da ni u èemu nijesam manji od prevelikijeh apostola.

⁶ Jer ako sam i prostak u rijeèi, ali u razumu nijesam. No u svemu smo poznati meðu vama.

⁷ Ili grijeh uèinih ponižujuæi sebe da se vi povisite? Jer vam zabadava Božije jevanđelje propovjedih.

⁸ Od drugijeh crkava oteh uzevši platu za služenje vama; i došavši k vama, i bivši u sirotinji, ne dosadih nikome.

⁹ Jer moju sirotinju potpuniše braæa koja dođoše iz Maædonije, i u svemu bez dosade vama sebe držah i držaæu.

¹⁰ Kao što je istina Hristova u meni tako se hvala ova neæe uzeti od mene u Ahajskijem krajevima.

11 Zašto? Što vas ne ljubim? Bog zna. A što èinim i èiniæu,

12 Da otsijeèem uzrok onima koji traže uzrok, da bi u onome èim se hvale našli se kao i mi.

13 Jer takovi lažni apostoli i prevarljivi poslenici pretvaraju se u apostole Hristove.

14 I nije èudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svijetla.

15 Nije dakle ništa veliko ako se i sluge njegove pretvaraju kao sluge pravde, kojima æe svršetak biti po djelima njihovijem.

16 Opet velim da niko ne pomisli da sam ja bezuman; ako li ne, a ono barem kao bezumna primite me, da se i ja što pohvalim.

17 A što govorim ne govorim po Gospodu, nego kao u bezumlju, u ovoj struci hvale.

18 Buduæi da se mnogi hvale po tijelu, i ja æu da se hvalim.

19 Jer ljubazno primite bezumne kad ste sami mudri.

20 Jer primite ako vas ko natjera da budete sluge, ako vas ko jede, ako ko uzme, ako vas ko po obrazu bije, ako se ko velièa.

21 Na sramotu govorim, jer kao da mi oslabismo. Na što je ko slobodan po bezumlju govorim i ja sam slobodan.

22 Jesu li Jevreji? i ja sam; jesu li Izrailjci? i ja sam; jesu li sjeme Avraamovo? i ja sam;

23 Jesu li sluge Hristove? ne govorim po mudrosti) ja sam još više. Više sam se trudio, više sam boja podnio, više puta sam bio u tamnici, mnogo puta sam dolazio do straha smrtnoga;

24 Od Jevreja primio sam pet puta èetrdeset

manje jedan udarac;

²⁵ Triput sam bio šiban, jednom su kamenje bacali na me, tri puta se lađa sa mnom razbijala, noæ i dan proveo sam u dubini morskoj.

²⁶ Mnogo puta sam putovao, bio sam u strahu na vodama, u strahu od hajduka, u strahu od rodbine, u strahu od neznabožaca, u strahu u gradovima, u strahu u pustinji, u strahu na moru, u strahu među lažnom braæom;

²⁷ U trudu i poslu, u mnogom nespavanju, u gladovanju i žeði, u mnogom pošæenju, u zimi i golotinji;

²⁸ Osim što je spolja, navaljivanje ljudi svaki dan, i briga za sve crkve.

²⁹ Ko oslabi, i ja da ne oslabim? Ko se sablazni, i ja da se ne raspalim?

³⁰ Ako mi se valja hvaliti, svojom æu se slabošæu hvaliti.

³¹ Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji je blagosloven vavijek, zna da ne lažem.

³² U Damasku neznabožaèki knez cara Arete èuvaše grad Damask i šæaše da me uhvati; i kroz prozor spustiše me u kotarici preko zida, i izbjegoh iz njegovijeh ruku.

12

¹ Ali mi se ne pomaže hvaliti, jer æu doæi na viđenja i otkrivenja Gospodnja.

² Znam èovjeka u Hristu koji prije èetrnaest godina ili u tijelu, ne znam; ili osim tijela, ne znam: Bog zna) bi odnesen do treæega neba.

³ I znam za takovog èovjeka ili u tijelu, ili osim tijela, ne znam: Bog zna)

⁴ Da bi odnesen u raj, i èu neiskazane rijeèi kojijeh èovjeku nije slobodno govoriti.

⁵ Tijem æu se hvaliti, a sobom se neæu hvaliti, veæ ako slabostima svojima.

⁶ Jer kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman, jer bih istinu kazao; ali štedim da ne bi ko više pomislio za mene nego što me vidi ili èuje što od mene.

⁷ I da se ne bih ponio za premnoga otkrivenja, dade mi se žalac u meso, anðeo sotonin, da me æuša da se ne ponosim.

⁸ Zato triput Gospoda molih da otstupi od mene.

⁹ I reèe mi: dosta ti je moja blagodat; jer se moja sila u slabosti pokazuje sasvijem. Daklem æe se najslaðe hvaliti svojijem slabostima, da se useli u mene sila Hristova.

¹⁰ Zato sam dobre volje u slabostima, u ruženju, u nevoljama, u progonjenjima, u tugama za Hrista: jer kad sam slab onda sam silan.

¹¹ Postadoh bezuman hvaleæi se: vi me natjeraste: jer je trebalo da me vi hvalite; jer ni u èemu nijesam manji od prevelikijeh apostola, ako i jesam ništa.

¹² Jer znaci apostolovi uèiniše se meðu vama u svakom trpljenju, u znacima i èudesima i silama.

¹³ Jer šta je u èemu ste manji od ostalijeh crkava, osim samo što vam ja sam ne dosadih? Bacite na mene ovu krivicu.

¹⁴ Evo sam gotov treæi put da vam doðem, i ne dosaðujem vam; jer ne tražim što je vaše nego vas. Jer djeca nijesu dužna roditeljima imanja teæi nego roditelji djeci.

¹⁵ A ja dragovoljno potrošæu i biæu potrošen za duše vaše, ako i ljubim ja vas odviše, a vi mene manje ljubite.

¹⁶ Ali neka bude, ja ne dosadih vama, nego lukav buduæi dobih vas prijevarom.

¹⁷ Eda li vas što zakidoh preko koga od onijeh koje slah k vama?

¹⁸ Umolih Tita, i s njim poslah brata: eda li vas Tit što zakide? Ne hodismo li jednijem duhom? ne jednijem li stopama?

¹⁹ Mislite li opet da vam se odgovaramo? Pred Bogom u Hristu govorimo, a sve je, ljubazni, za vaše popravlanje.

²⁰ Jer se bojim da kad po èem doðem neæu vas naæi kakove hoæu, i ja æu se naæi vama kakova me neæete: da kako ne budu svaðe, zavisti, srdnje, prkosi, opadanja, šaptanja, nadimanja, bune:

²¹ Da me opet kad doðem ne ponizi Bog moj u vas, i ne usplaèem za mnogima koji su prije sagriješili i nijesu se pokajali za neèistotu i kurvarstvo i sramotu, što poèiniše.

13

¹ Ovo treæi put idem k vama; u ustima dva ili tri svjedoka ostaæe svaka rijeè.

² Naprijed kazah i naprijed govorim kako u vas bivši drugi put, i sad ne buduæi kod vas pišem onima koji su prije sagriješili i svima ostalima da ako doðem opet neæu poštediti.

³ Jer tražite da iskušate Hrista što u meni govori, koji meðu vama nije slab, nego je silan meðu vama.

⁴ Jer ako i raspet bi po slabosti, ali je živ po sili Božijoj; jer smo i mi slabi u njemu, ali æemo biti živi s njim silom Božijom među vama.

⁵ Sami sebe okušajte jeste li u vjeri, sami sebe ogledajte. Ili ne poznajete sebe da je Isus Hristos u vama? veæ ako da u èemu nijeste valjani.

⁶ A nadam se da æete poznati da mi nijesmo nevaljani.

⁷ A molimo se Bogu da vi ne èinite nikakva zla, ne da se mi valjani pokažemo, nego da vi dobro èinite, a mi kao nevaljani da budemo.

⁸ Jer ništa ne možemo na istinu nego za istinu.

⁹ Jer se radujemo kad mi slabimo a vi jaèate. A zato se i molimo Bogu, za vaše savršenstvo.

¹⁰ Zato, ne buduæi kod vas, pišem ovo da kad doðem ne uèinim bez štedjenja po vlasti koju mi je Gospod dao na popravljanje a ne na raskopavanje.

¹¹ A dalje, braæo, radujte se, savršujte se, utješavajte se, jednako mislite, mir imajte: i Bog ljubavi i mira biæe s vama.

¹² Pozdravite jedan drugoga cjelivom svetijem. Pozdravljaju vas svi sveti.

¹³ Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista i ljubav Boga i oca i zajednica svetoga Duha sa svima vama. Amin.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27